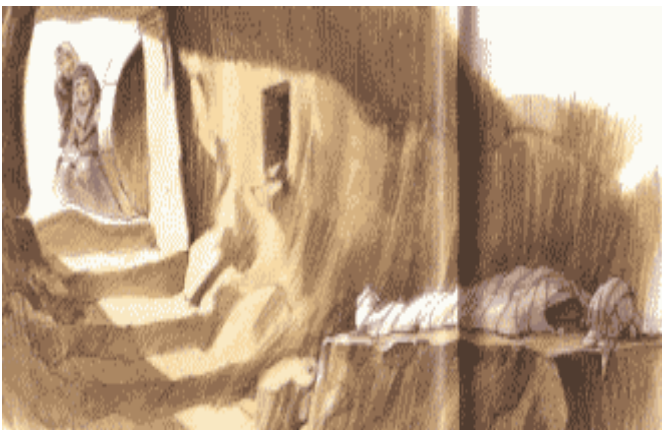

Z dnešního evangelia

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých. (Jan 20,1-9.)

K zamyšlení

Připojme se k žalmistovi a spolu s celou církví vyznejme: „Boží milosrdenství trvá na věky.“ Vždyť toto milosrdenství se vztahuje na každého, kdo Kristu nabídl svůj život, jak to v tuto noc učinily stovky katechumenů po celém světě. Dnes zpíváme o základním kameni – Kristu, na kterém je vybudována záchrana. Boží moc prolomila veškeré zlo, i to, které člověk vlastní silou nedokázal porazit – zlo hříchu a smrti. Nyní zbývá jediné: uvěřit. Přijmout ve víře tuto podivuhodnou skutečnost, která odporuje pravidlům našeho světa.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, proměnil jsi svým vzkříšením šed' našeho běžného dne

a vnořil jsi jej do světla své božské slávy.

Dej, abych tě zakoušel ve všech situacích všedního dne:

při práci, ve chvílích beznaděje, ve zklamáních,

ve společenství i v osamocení.

Dej, abych poznal, že jsi už z břehu věčnosti vstoupil

do mého života

a že noříš můj život do vlídného světla své lásky.

Dej, abych uprostřed svého běžného života zakusil,

že povstávám z hrobu svého strachu a své rezignace

do života, který mi věnuješ.

A dej, abych s apoštolem Janem poznal, že jsi už zde,

že všude smím říci: Pán je to. Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Lidé potřebují naději, aby mohli žít, jako potřebují kyslík, aby mohli dýchat.
- Kristovo vzkříšení posiluje víru věřících a rozvíjí v nich křesťanskou naději. Tato naděje z nich dělá lidi silné a odvážné. Naděje nebyla nikdy ctností slabochů, lidí lenivých a bez citu, ani zbabělců. Naděje je ctností silných a tvořivých, kteří kladou čin k činu a trpělivě očekávají ovoce Boží milosti a práce člověka. (kardinal Ján Chryzostom Korec)

VÁCLAV č. 13. (2016)

27.3.2016

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 17.30

St – v 17.30

Čt – v 7.30

Pá – v 17.30

Ne – v 9.00

SULEJOVICE Ne – v 10.30

MILEŠOV Pá – v 9.00

VELEMÍN So – v 10.00

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 27.3.2016 – v 10.00 hod. za farníky

v Sulejovicích – dnes se nekoná

Po 28.3.2016 – v 9.00 hod. za † Eduarda Hakena,

† Eduarda Krečmera a † Eduarda Hrbka

v Sulejovicích v 10.30 hod. za † Milana Svojshe

Út 29.3.2016 – za dar života pro † P. Milana Bezděka

St 30.3.2016 – na poděkování za dar života Kláry a Vítka

a za jejich rodiče

Čt 31.3.2016 – za † bratra a † rodiče

Pá 1.4.2016 – za † Rudu Effenbergra

Ne 3.4.2016 – v 9.00 hod. na dobrý úmysl
v Sulejovicích v 10.30 hod. na dobrý úmysl

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

189. Jak liturgie ovlivňuje prostor, ve kterém, žijeme?

Ježíš svým vítězstvím získal všechny končiny světa. On sám je pravý chrám, v němž přebývá Boží sláva „v duchu a v pravdě“. Není už tedy vázána na určité místo. Navzdory tomu je křesťanský svět posetý kostely a posvátnými znameními, protože lidé potřebují konkrétní místa, na kterých by se mohli shromažďovat, a potřebují znamení, aby si připomínali novou skutečnost. Každý dům Boží je obrazem domu nebeského Otce, k němuž směřujeme na své životní cestě.

Jistě se můžeme modlit všude – v lese, na pláži, na lůžku. Ale protože nejsme bytostí čistě duchové, ale máme také tělo, musíme vidět, slyšet a cítit. Potřebujeme mít tedy konkrétní místo, kde bychom se mohli scházet, abychom tak skutečně tvořili Kristovo tělo – církve. Musíme mít kde pokleknout, chceme-li se klanět Bohu; musíme požívat proměněný chléb v místě, kde se nabízí; musíme uvést do pohybu své tělo, když on nás zavolá. Kříž u cesty nám zase připomene, komu patří tento svět a kam se sami ubíráme.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

V týdnu budeme prožívat dny velikonočního oktávu.

3. dubna – 2. neděle velikonoční je nedělí Božího milosrdenství

Slova Pána Ježíše sv. sestře Faustyně:

"Dívej se na mé milosrdné srdce a zrcadli jeho slitovnost ve vlastním srdci a skutcích"

30. března vzpomínáme **sv. Jana Klimaka**

Pocházel z Palestiny nebo z Egypta. Narodil se asi r. 569. Od 16ti let žil na hoře Sinaj. Dle některých pramenů ve vlastní poustevně, dle jiných byl dále vychováván starcem Martirierem, který ho po čtyřech letech přijal do mnišského stavu. Poslušnost vůči starci prý byla mimořádná. Jan již přišel na Sinaj s určitým vzděláním a zde se dále vzdělával. Poznání, o které mu šlo nejvíc, byla osoba Ježíše Krista a jeho učení.

Měl vrozenou inteligenci, která spolupracovala s Boží milostí. Živil se prací svých rukou a s každým dovedl pohovořit. Přitom žil hodně asketicky. Mezi slova, která ho povzbuzovala k vytrvalosti v odříkání patří verš evangelia: "Amen, amen, pravím vám, jestliže pšeničné zrno nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek." (Jan 12,24) Tu pravdu prý hlásal životem, slovem i písmem. Sobě se učil odumírat, aby stále více žil v Bohu a k užitku svých bratří.

Po 19ti letech jeho duchovní vůdce zemřel a Jan se vzdálil do nedaleké pouště Tola, kde v osamělé jeskyni prožil čtyřicet let. O sobotách a nedělích přicházel do kláštera na bohoslužby, aby přijal svaté svátosti. Pak také vedl rozmluvy s otcí, aby si ověřoval správnost svých myšlenek. Při rozhovorech mluvil Jan tak přirozeně, že býval nejoblíbenějším řečníkem. Našli se ale tací, co viděli za jeho slovy pýchu, načež se Jan rozhodl žít v mlčení. Až po roce je přerušil na nátlak těch, kdo podezření vyslovili.

Po 40ti letech života v poušti byl zvolen opatem sinajského kláštera. Zabýval se učením o Božím zjevení a pro svoje vědomosti bývá nazýván i Scholastikem. Od papeže Řehoře Velikého, jenž se doporučoval do jeho modliteb, obdržel peníze na zřízení útulku pro poutníky. Jan napsal pravidla řeholního života s názvem "Klimax", tj. žebřík. Po třiceti stupních (ve třiceti kapitolách) vedl duše k dokonalému životu. Popsal boj askety se zlým a strádáními, která jsou společná jak mnichovi, tak i člověku žijícímu ve světě. Také poukázal na způsoby získávání ctností, které jsou přístupné všem křesťanům. V Klimaxu zobrazuje cestu postupného růstu k mravní dokonalosti a číslo 30 také připomíná 30 let skrytého života Ježíše. Jan své řeholníky učil pokoře přinášející radost. Svě příjmení Klimak dostal podle názvu svých pravidel. Ty jsou někde také nazývány "Lestvica."

Po čtyřech letech vedení kláštera jej předal do rukou bratra Jiřího a pak se začal připravovat na smrt. Snad proto odešel znovu do pouště.

Farní charita Litoměřice Vás všechny srdečně zve na **poutní Mši svatou**, která se uskuteční dne **3. dubna 2016 v 10.30 hod. v kapli Božího milosrdenství v Domově na Dómském pahorku v Litoměřicích v ulici Zahradnická 1534/4.**

Vzkříšený Ježíš v mém životě

Ke vzkříšení dochází uprostřed našeho běžného života i při té nejbanálnější práci. Šedivé jitro se vyjasní a ke vzkříšenému Ježíši Kristu vzniká osobní vztah. Odtud padá nové světlo na vše, co konám. Atmosféra se promění, nejsem sám. Po boku mi stojí sám vzkříšený Pán a naplňuje můj běžný den teplem své lásky a světlem svého vzkříšení. Uprostřed cizoty šedého rána zakusíme cosi z domova, důvěrný vztah k tomu, který je teď v nebi u Otce, ale přeci i uprostřed nás, jenž náš všední život noří do božského světa své lásky.

Vzkříšení není nic nepochopitelného a cizího. Co vzkříšení znamená, to může zakusit ve svém životě každý. Nejde o to se hádat, zda byl hrob Kristův prázdný, nebo ne. Mnohem spíše jde o to věřit, že vzkříšený Mistr by mne i dnes rád napřímil, že se mi dnes vzkříšení stává skutečností, povstanu-li ze svého strachu, odvážím-li se nějakého rozhovoru, který jsem stále odsouval, prolomím-li tíseň nějakého vztahu, který už není zcela v pořádku, vystoupím-li z hrobu vlastní sebestílosti, povstanu-li a budu-li si důvěřovat, protože vzkříšený Kristus při mně stojí. Kéž vzkříšení zakoušíme ve svém životě stále znovu a znovu, ať už mluvíme, ať se přeme, ať cokoli děláme.

Poděkování

Chci srdečně poděkovat všem, kteří jste přispěli ke kráse Velikonočního třídění: děkuji mnohokrát za úklid, darované květiny a výzdobu kostela, děkuji za zpěv, hudbu, čtení a ministrování.

Pán Bůh zaplat.

Přeji vám, vážení a drazí farníci, spoluobčané a hosté, požehnané velikonoční dny. Kéž si v roce milosrdenství ještě více uvědomujeme, že Bůh je náš Otec a chce nás mít všechny ve svém nebeském domově.